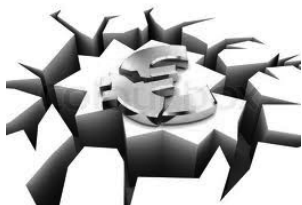

ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ και Ε.Ε.

Κάτω η κηδεμονία Μνημονίων - Τρόικας

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Σαμαράς-Βενιζέλος
πανηγυρίζουν πάνω
σε συντρίμια

Αναλαμβάνοντας την προεδρία της Ε.Ε., η συγκυβέρνηση των Σαμαρά-Βενιζέλου, -με τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης- συνέχισε την εκστρατεία παραπλάνησης του λαού με το «πρωτογενές πλεόνασμα» και το "success story". Όμως η πραγματικότητα είναι αμείλικτη.

Οικονομική καταστροφή, συνθήκες της δεκαετίας του '40 και του '50, ανθρωπιστική κρίση. Βροχή λουκέτων και απολύσεων. Πάνω από 1,5 εκ. στη χωματερή της ανεργίας, που καταστρέφει τις βάσεις κάθε μελλοντικής ανάπτυξης. Πτώση μισθών, συντάξεων και εισοδήματος ως και 50%. Φορολογική αφαίμαξη, χαράτσια και εισπρακτικά μέτρα (διόδια, πρόστιμα κ.λπ.) ροκανίζουν κι άλλο την αγοραστική δύναμη. Υγεία, ασφάλιση, παιδεία οδηγούνται στην κατάρρευση και πλήρη εμπορευματοποίηση, με χιλιάδες απολύσεις («διαθεσιμότητες», «κινητικότητα» κ.α.).

Με τον εκβιασμό της ανεργίας, οι εργαζόμενοι ζουν κάτω από το «δικίο του αφεντικού», οι περισσότεροι χωρίς συλλογική σύμβαση ή οποιαδήποτε προστασία. Οι εργασιακές σχέσεις γίνονται σαν του κολίγου. Εκατομμύρια δουλεύουν απλήρωτοι για μήνες, σαν σύγχρονοι σκλάβοι, που τ' αφεντικά πληρώνουν όσο, όταν και αν θέλουν!

4 εκ. ζουν κάτω απ' το όριο φτώχειας, εκατομμύρια δεν έχουν ρεύμα ή εξαρτώνται απ' την υποκριτική φιλανθρωπία της εκκλησίας, των δημάρχων, πλουσίων και επιτηδειών επιχειρηματιών που κερδοσκοπούν πάνω στην εξαθλίωση. Αυξάνονται καθημερινά οι άστεγοι, τα πεινασμένα παιδιά, οι άρρωστοι χωρίς ασφάλιση ή πρόσβαση στην υγεία, οι θάνατοι από μαγκάλια, οι αυτοκτονίες.

Η ανθρωπιστική κρίση θα εκτιναχθεί με το νέο Μνημόνιο (όπως κι αν το ονομάσουν), **τους πλειστηριασμούς/κατασχέσεις** σπιτιών, καταθέσεων, κάθε εισοδήματος και ακίνητης περιουσίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, για να τα χαρίσουν στους τραπεζίτες και στο κεφάλαιο. Χιλιάδες οικογένειες απειλούνται να βρεθούν στο δρόμο!

Η ρίζα του προβλήματος δεν είναι τα χρέη (δημόσια, τραπεζών, επιχειρήσεων, νοικοκυριών), οι «πλεονάζοντες» δημόσιοι υπάλληλοι, το «υπερτροφικό κράτος». Ούτε οι απεργίες και οι «συντεχνίες», που τάχα αποθαρρύνουν τους... επενδυτές! Αυτή είναι η μαύρη προπαγάνδα του καθεστώτος, για να μας ενοχοποιήσουν για την κρίση.

Το πρόβλημα είναι η **χρεοκοπία/κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, που εξελίσσεται σε κατάρρευση**. Απανωτά έτη ύφεσης έχουν μειώσει το ΑΕΠ πάνω από 25%, την παραγωγή ακόμα περισσότερο. Η βιομηχανία και η γεωργία έχουν σαρωθεί. Οι τράπεζες έχουν στραγγίξει σχεδόν 220 δις απ' την αρχή της κρίσης («ανακεφαλαιοποίηση»), χωρίς ούτε ένα Ευρώ να ενισχύει τη λειτουργία της οικονομίας, το βιοτικό επίπεδο. Οι περισσότερες επιχειρήσεις είναι καταχρεωμένες, με δάνεια «κόκκινα» όπως και των νοικοκυριών. Το «πρωτογενές πλεόνασμα» απ' τη διαρκή μείωση δαπανών και συρρίκνωση του εισοδήματος, καθηλώνει ακόμα περισσότερο την οικονομία. Τεράστια κεφάλαια λιμνάζουν σε οφσόρ εταιρίες και φορολογικούς παραδείσους. Οι «ξένες επενδύσεις» ηχούν σαν κακόγουστο αστέιο. «Επενδυτές» εμφανίζονται μόνο για ν' αρπάξουν κοψοχρονιά ό,τι ξεπουλιέται (γη, ξενοδοχεία, ύδρευση). Το χρέος έχει επανέλθει στα επίπεδα του 2010 ή και παραπάνω. **Αυτή είναι η ΑΠΟΤΥΧΙΑ των Μνημονίων και του "success story". Ο ελληνικός καπιταλισμός μετατρέπει την κοινωνία σε έρημο, τους εργαζόμενους σε δουλοπάροικους.**

Το πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης και οι πλούσιοι φίλοι τους, ψηφίζουν Μνημόνια χωρίς να τα διαβάσουν, κρύβουν λίστες και στικάκια, φοροδιαφεύγουν ασύστολα, παίρνουν μίζες, χαρίζουν δάνεια και τράπεζες σε «υγείς»(!) τραπεζίτες/κερδοσκόπους. **Μια μυρωδιά σαπίλας έρχεται από παντού.**

Αυτό το σάπιο καθεστώς στηρίζεται όλο και περισσότερο στην κατάρρευση των δημοκρατικών ελευθεριών: επιστρατεύσεις απεργών, ΜΑΤ, ξύλο και συλλήψεις, εξοντωτικές διώξεις και καταδικές αγωνιστών και νέων, ουσιαστική απαγόρευση διαδηλώσεων/καταλήψεων, ρατσιστικά πογκρόμ. Η χειρότερη ακροδεξιά είναι η συμμορία των Σαμαρά-Βενιζέλου-Δένδια. Έτσι άνοιξαν τον δρόμο στους χρυσαυγίτες, εμφανιζόμενοι μετά ως αρχάγγελοι υπεράσπισης της «δημοκρατίας»! **Μια «δημοκρατία» των πλουσίων και των ΜΑΤ, ένα τερατώδες Κράτος Έκτακτης Ανάγκης.**

ΟΧΙ στην Ε.Ε. των Τραπεζιτών και του Κεφαλαίου

Ανεργία και Φτώχεια. 1 στους 5 στην Ε.Ε. είναι κάτω απ' το όριο φτώχειας. Η καταγραμμένη ανεργία κοντεύει τα 30 εκ. (η πραγματική είναι πολύ μεγαλύτερη), σταθερά πάνω από 10%, ενώ σε κάποιες χώρες έχει εκτιναχθεί. Διαρκώς παίρνονται μέτρα ενάντια σε μισθούς, συντάξεις, εργασιακές σχέσεις, συστήματα υγείας, ασφάλισης και παιδείας, σ' όλα τα εργατικά/κοινωνικά δικαιώματα - απ' το Νότο μέχρι τη Βρετανία, Δανία, Γαλλία κ.α. Στην Ισπανία, οι εξώσεις για χρέη στις τράπεζες πέταξαν εκατοντάδες χιλιάδες

στο δρόμο. Στην ισχυρή Γερμανία, 8 εκ. δουλεύουν με μισθούς 400 ευρώ και «ευέλικτες» σχέσεις εργασίας!

Καπιταλιστική Κρίση, Βάρβαρες Επιθέσεις. Η Ευρωζώνη/Ε.Ε. είναι σε ύφεση, με προοπτική άμεσης χειροτέρευσης. Η παραγωγική βάση διαρκώς αδυνατίζει, η ανεργία μεγαλώνει, οι επενδύσεις έχουν νεκρώσει. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές συναντούν σκληρό ανταγωνισμό απ' τις «αναδυόμενες» Κίνα, Ινδία.

Η ευρωπαϊκή ελίτ μπουόκωσε με χρήμα τις τράπεζες και το με-

γάλο κεφάλαιο, αλλά δεν αντέστρεψε την κατάσταση. Αυτή η πλασματική ενίσχυση της οικονομίας συσώρευσε τεράστια χρέη (δημόσια, ιδιωτικά), που φορτώνονται τελικά στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα με Μνημόνια.

Σε όλη την Ευρωζώνη/Ε.Ε. (και διεθνώς) κυριαρχούν σήμερα **οι πιο παρασιτικές μερίδες του κεφαλαίου, χρηματιστές και τραπεζίτες που απομυζούν κέρδη από μια εικονική οικονομία-φούσκα** (ομόλογα, μετοχές, παράγωγα κ.λπ.), διογκωμένη πέρα από κάθε όριο, χωρίς να ενδιαφέρονται για την παραγωγή και την εργασία. Αυτή η ζάπλουτη ελίτ κρατάει αμύθητα κεφάλαια σε διεθνείς φορολογικούς παραδείσους, έχει ξεχάσει τι σημαίνει να πληρώνει φόρους - ενώ επιβάλλει διαρκή φοροληλασία, μέτρα κ.λπ. ενάντια στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα και ενώ οι ανισότητες στον κόσμο έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο!

Αυτός είναι ο «**παραλογισμός**» του **καπιταλισμού που παρακμάζει και σαπίζει**. Η Ευρώπη είναι στο επίκεντρο μιας ιστορικής παγκόσμιας κρίσης του καπιταλισμού. Το μόνο σχέδιο της ευρωπαϊκής ελίτ είναι να ρίξει την εργατική τάξη σε επίπεδα Κίνας και Μπαγκλαντές, ώστε πάνω στα κόκκαλά της να σώσουν τις τράπεζες, το μεγάλο κεφάλαιο, το σύστημά τους.

Ήδη έχει αποφασιστεί η αρπαγή των καταθέσεων πανευρωπαϊκά (στο όνομα της «τραπεζικής ένωσης»), οι πλειστηριασμοί/απαλλοτρίωση της ακίνητης περιουσίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Για να διασωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες, που είναι ουσιαστικά χρεοκοπημένες, λόγω της κερδοσκοπίας σε «κόκκινα δάνεια», «τοξικά ομόλογα», χρηματιστηριακά παιχνίδια. Η εφαρμογή αυτών των σχεδίων είναι από τις βασικές «δουλειές» που έχει να φέρει σε πέρας η ελληνική προεδρία.

ΟΧΙ στην Ε.Ε. της Καταστολής, του Ρατσισμού, του Πολέμου

Βλέποντας τις κοινωνικές εκρήξεις που έρχονται, η ευρωπαϊκή ελίτ θωρακίζεται με την ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών και του θεσμικού πλαισίου. Σε όλες τις χώρες, οι δημοκρατικές ελευθερίες περιορίζονται. Οι αγώνες αντιμετωπίζονται με την αστυνομία, με δακρυγόνα, συλλήψεις, διώξεις, καταδίκες. Ο Ευρωστρατός συγκροτεί ειδικές μονάδες ταχείας επέμβασης, για να επεμβαίνει όπου απειλούνται «οι αρχές της Ε.Ε. και της ανοιχτής οικονομίας», δηλαδή τα συμφέροντα του κεφαλαίου και το αστικό καθεστώς. Η «δημοκρατική» Ε.Ε. δείχνει το αποκρουστικό της πρόσωπο.

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές επεμβαίνουν αδίστακτα όπου μπορούν. Στη Μέση Ανατολή, συντάσσονται με τους σχεδιασμούς των ΗΠΑ ενάντια στους λαούς της περιοχής. Στη Λιβύη, Βρετανία και Γαλλία έκαναν ένα νεοαποικιακό πόλεμο. Η Γαλλία επεμβαίνει στρατιωτικά σε πολλές χώρες της Αφρικής.

Φιμωμένοι οι λαοί της Ευρώπης, δεν αποφασίζουν σχεδόν για τίποτα. Στις εκλογές, οδηγούνται κάτω από εκβιασμούς

και απειλές να «προσέξουν» τι θα ψηφίσουν. Οι αστικοί «δημοκρατικοί θεσμοί» έχουν καταντήσει ανέκδοτο. Οι κυβερνήσεις και οι αστοί πολιτικοί είναι συνειδητοί υπηρέτες των τραπεζιτών και του μεγάλου κεφαλαίου και ορκοπισμένοι εχθροί των εργαζομένων και της νεολαίας. Κάθε φωνή για μια εναλλακτική πολιτική πνίγεται κάτω από ουρλιαχτά για «μονόδρομο», «ανταγωνιστικότητα» κ.λπ.

Η Γερμανία (με τα ιμπεριαλιστικά κράτη-συμμάχους της) επιβάλλει την πολιτική της σε όλα τα θέματα. Αυτοί που μιλάνε για «ενιαία Ευρώπη», σφάζονται καθημερινά μεταξύ τους. Ευρώ και Ε.Ε. έχουν καταντήσει ένας ζουρλομανδύας. Η λαϊκή και εθνική κυριαρχία ποδοπατιέται απ' τους νεοαποικιοκράτες της Ε.Ε. (όπως στην Κύπρο), τις Τρόικες και τους συνεργάτες-υπηρέτες τους.

Ρατσισμός και Ακροδεξιά. Η «πολιτισμένη» Ε.Ε. μεταχειρίζεται σαν κτήνη τους μετανάστες αδελφούς μας, που απελπισμένοι αναζητούν στην Ευρώπη μια καλύτερη

τύχη, αφού τις χώρες τους ρήμαξαν και λεηλάτησαν οι ιμπεριαλιστές. Τους πνίγουν σε δουλεμπορικά, τους στοιβάζουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, τους κυνηγάνε με ρατσιστικά πογκρόμ. Τους χρησιμοποιούν σαν εργαλεία για να διαιρούν την εργατική τάξη, να ρίχνουν τα μεροκάματα, να σπέρνουν ανασφάλεια και φόβο, να καλλιεργούν την πιο βάνουση καταστολή. Μανωλάδα, Αμυγδαλέζα, Λαμπεντούζα, Φαρμακονήσι... αυτό το μέλλον ετοιμάζουν για όλη την εργατική τάξη!

Αυτός ο φασισμός χωρίς σβάστικα, ο αντιδημοκρατικός κατήφορος ασκείται από κόμματα, πολιτικούς, κυβερνήσεις που είναι επί της ουσίας ακροδεξιά. Έτσι παντού στην Ευρώπη μεγαλώνει και η επίσημη Ακροδεξιά: γιατί οι «δημοκράτες» της Ε.Ε. της ανοίγουν και στρώνουν το δρόμο, υπολογίζοντας αν χρειαστεί να τη χρησιμοποιήσουν ως σύμμαχο!

Κάτω η Συγκυβέρνηση της Καταστροφής ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Κάθε μέρα που μένει στην εξουσία η συμμορία της συγκυβέρνησης, καταστρέφει τους εργαζόμενους, τους νέους, τα λαϊκά στρώματα. Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου να τους διώξουμε.

Ας μην έχουμε αυταπάτες. Ζούμε κάτω από μια Νέα Χούντα. Τα κόμματα, πρόσωπα, κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που μας έφεραν ως εδώ, επιχειρηματίες και τραπεζίτες, οι πολιτικοί φίλοι τους, έχουν σαπίσει μέχρι το μεδούλι. Διαφθορά και σαπίλα διαπερνούν όλους τους αστικούς θεσμούς, που δεν σκάνουν καμία «ανανέωση» και «εξυγίανση».

Χρειάζεται μια αποφασιστική τομή/ανατροπή. Μια ριζική αλλαγή στη δομή και διαχείριση της εξουσίας και της οικονομίας, που μπορεί να γίνει μόνο με μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ:

– Που θα προκύψει απ' την άνοδο της αυτοπεποίθησης και κινητοποίησης, απ' την ενεργή συμμετοχή και τους αγώνες των εργατικών και λαϊκών μαζών – όχι από ατέλειωτα λόγια στη Βουλή ή περιμένοντας ένα θαύμα από κάποιο Μεσσία.

– Στηριγμένη στις αξίες της αλληλεγγύης και της συνεργασίας – όχι στον κανιβαλισμό της αγοράς και των δανειστών.

– Με όργανα βάσης, συνελεύσεις και επιτροπές, με εκλεγμένους και άμεσα ανακλητούς αντιπρόσωπους – όχι τη διεφθαρμένη, ανίκανη γραφειοκρατία του αστικού κράτους και μιας πλούσιας ελίτ.

Μόνο έτσι, αν απαντήσουμε με πόλεμο στον πόλεμό τους, μπορούμε να ξεκινήσουμε μια άλλη πορεία, με κριτήριο τις κοινωνικές και ανθρώπινες ανάγκες, όχι τα κέρδη μιας χούφτας καπιταλιστών και κερδοσκόπων:

■ Καταγγελία και κατάργηση των Μνημονίων, Δανειακών Συμβάσεων και βάρβαρων μέτρων.

■ **Διαγραφή του Χρέους. Παύση πληρωμών σε Τραπεζίτες και Τοκογλύφους.** Τίποτα δεν θ' απομείνει όρθιο, όσο συνεχίζουμε να πληρώνουμε ένα χρέος που δημιουργήθηκε απ' την κερδοσκοπία των καπιταλιστών. Να σταματήσουμε να πληρώνουμε τόκους και χρεολύσια, για να βελτιώσουμε τη ζωή μας, να σώσουμε σχολεία, νοσοκομεία, μισθούς, συντάξεις, θέσεις εργασίας.

■ **Εθνικοποίηση των τομέων-κλειδιά και των μεγάλων επιχειρήσεων** (ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, εμπόριο, πρώτες ύλες, βιομηχανία κ.λπ.). **Να πάρουμε το χρήμα απ' τα σεντούκια και τους τραπεζικούς λογαριασμούς των καπιταλιστών.** Χωρίς αποζημίωση για τους καπιταλιστές-ιδιοκτήτες, που θησαύρισαν απ' τον πλούτο που εμείς παράγουμε και σήμερα μετατρέπουν την οικονομία σε κουφάρι. Με εργατικό έλεγχο, δηλ. μέσα από εκλεγμένες και ανακλητές επιτροπές εργαζομένων και καταναλωτών, που ξέρουν καλύτερα απ' τον καθένα τις ανάγκες της οικονομίας και ενδιαφέρονται για μια άλλη πορεία της. Για να γίνει εφικτός ένας άλλος σχεδιασμός και μια επανεκκίνηση της οικονομίας, που είναι αδύνατα με την άναρχη, βάρβαρη λογική του κέρδους.

■ Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις – Εργατικός έλεγχος στις τιμές – Δημόσια υγεία, ασφάλιση, παιδεία – Στέγη και Τροφή, Ρεύμα και Νερό για όλους – Προοδευτική φορολόγηση των μεγάλων περιουσιών και εισοδημάτων, Κατάργηση της φοροληστείας και των χαρατσιών. Για να σταματήσουμε την ελεύθερη πτώση του βιοτικού επιπέδου.

■ Λιγότερη δουλειά (5νθήμερο-7ωρο ή ακόμα λιγότερο), Δουλειά για Όλους – Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Για να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας.

■ Κατοχύρωση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τσάκισμα των φασιστών και των συμμοριών τους.

Το Ευρώ και η Ε.Ε. δεν είναι μια συμμαχία «εταίρων». Στο εσωτερικό τους κυριαρχούν τα κυνικά συμφέροντα των ιμπεριαλιστών και των πολυεθνικών, σε βάρος των πιο αδύναμων οικονομικών και χωρών. Ευρώ και Ε.Ε. είναι εργαλεία πολέμου ενάντια στο προλεταριάτο και τους λαούς της Ευρώπης, αντεργατικές ενώσεις καπιταλιστών.

Όσο μένουμε στην Ε.Ε., είναι αδύνατο να ξαναπάρουν οι εργαζόμενοι και ο λαός στην Ελλάδα και τον παραμικρό έλεγχο των αποφάσεων για την πορεία τους, όταν όλα καθορίζονται από τα διευθυντήρια της Τρόικας, των Βρυξελλών, των γερμανών ιμπεριαλιστών. Όσο μένουμε στο Ευρώ (που οι μηχανισμοί του εξυπηρετούν τις ιμπεριαλιστικές οικονομίες, τις πολυεθνικές, τους τραπεζίτες), είναι αδύνατο να ξαναβάλουμε μπρος την οικονομία προς όφελος των εργαζομένων.

Δεν μπορούμε να γλιτώσουμε απ' τα Μνημόνια, έστω να τα «μαλακώσουμε», χωρίς να συγκρουστούμε με το Ευρώ και την Ε.Ε. Η «διαπραγμάτευση» του Σαμαρά και της τρικομματικής ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ αποδείχτηκε μια γελοία εξαπάτηση, για να διατηρηθούν στην εξουσία. Το σλόγκαν του Τσίπρα «πάση θυσία στο Ευρώ» σημαίνει ότι δεν θα μπορέσει να κάνει ουσιαστικά τίποτα για την ανακούφιση των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων (πόσο μάλλον την επανεκκίνηση της οικονομίας) – γιατί πάντα θα εξαρτάται απ' τη χρηματοδότηση και τους εκβιασμούς των δανειστών. «Πάση θυσία» σε Ευρώ και Ε.Ε. σημαίνει και αποδοχή των εργαλείων για τη διατήρησή τους, δηλαδή Μνημόνια και διαρκής επιτήρηση των χωρών!

Για τη διάλυση της αντιδραστικής Ε.Ε. ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Πρέπει να βγούμε απ' το ζουρλομανδύα του Ευρώ και της Ε.Ε. Για να εφαρμόσουμε μια άλλη πολιτική, υπέρ των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, αρχίζοντας να σπάμε με την αναρχία και αναποτελεσματικότητα της αγοράς και του κέρδους. Για ν' απελευθερωθούμε απ' την ασφυκτική κηδεμονία της Τρόικας, των τραπεζιτών και πολυεθνικών.

Η πάλη μας πρέπει να στοχεύει στη διάλυση της αντιδραστικής Ε.Ε. Όχι για να κλειστούμε σ' έναν εθνικό απομονωτισμό (που πολλοί τσαρλατάνοι υπόσχονται ότι είναι λύση). Μαζί με το προλεταριάτο και τους λαούς της Ευρώπης, που αγωνίζονται κι αυτοί ενάντια στην ανεργία, τη φτώχεια, την καταστολή, να παλέψουμε για μια **Ευρώπη των Εργαζομένων, δημοκρατική, ριζοσπαστική, ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ:**

– Με επαναστατικές εργατικές κυβερνήσεις σε όλες τις χώρες, όπου την εξουσία θα έχει η εργατική τάξη σε συμμαχία με τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

– Με ισότιμες σχέσεις στο εσωτερικό της. Όχι το ρατσιστικό διαχωρισμό σε «προνομιούχους» και «πληβείους», που καλλιεργούν οι αστικές δυνάμεις και οι ιμπεριαλιστές για να διαιρούν το προλεταριάτο και τους λαούς.

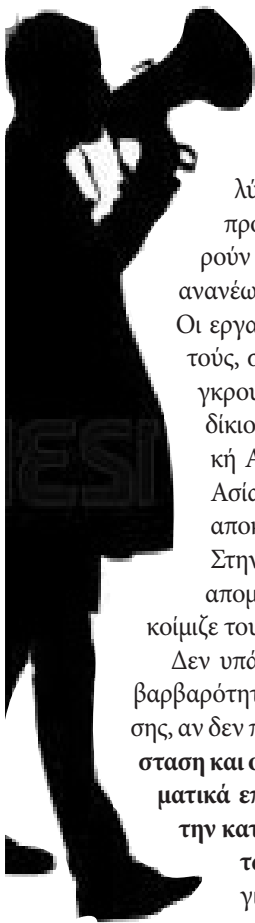
– Με διεθνή συνεργασία και δημοκρατικό σχεδιασμό όλων των μεγάλων επιλογών (επενδύσεις, χρόνος εργασίας, προστασία του περιβάλλοντος κ.λπ.).

– Με σχέσεις αλληλεγγύης με το προλεταριάτο, τους λαούς, τα κινήματα, τους αγώνες σ' όλο τον κόσμο. Όχι την ιμπεριαλιστική λεηλασία, τις επεμβάσεις, τους πολέμους.

Να δώσουμε νέα πνοή στο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ Με μια νέα Επαναστατική Αριστερά

Για να προστατευτεί απ' τους αγώνες μας, το καθεστώς καλλιεργεί την ηττοπάθεια: μας λένε ότι οι αγώνες δεν πέτυχαν τίποτα (ή δεν αρκούν), ότι δεν υπάρχει εναλλακτική. Με άλλη μορφή, τα ίδια αναμασάει η ρεφορμιστική Αριστερά, που δεν βλέπει πέρα απ' το κοινοβούλιο.

Κανένας απ' τους αγώνες μας δεν πήγε χαμένος. Έριξαν κυβερνήσεις, έφθειραν τα αστικά/μνημονιακά κόμματα και τις εφεδρείες τους. Σήμερα η ελληνική κοινωνία κατανοεί πολύ περισσότερο, ωριμάζει για ριζοσπαστικές λύσεις. Εκατοντάδες χιλιάδες στρέφονται προς τ' αριστερά, εκφράζοντας όπως μπορούν μια ελπίδα και αναζήτηση για μια ριζική ανανέωση. Δεκάδες αγώνες γίνονται καθημερινά. Οι εργαζόμενοι και νέοι που συμμετέχουν σ' αυτούς, συνειδητοποιούν σταδιακά τη σκληρή σύγκρουση που απαιτείται για να επιβάλλουμε το δικίο μας. Αλλά και σ' όλο τον κόσμο (Λατινική Αμερική, Αραβικές χώρες, Ευρώπη, ΗΠΑ, Ασία) υπάρχει μια άνοδος των αγώνων, που αποκρύπτουν τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης. Στην Ευρώπη, μέσα απ' αυτούς τους αγώνες απομυθοποιείται ο «ευρωπαϊσμός», που αποκοίμιζε τους εργαζόμενους για δεκαετίες.

Δεν υπάρχει σωτηρία απ' τη σημερινή κρίση και βαρβαρότητα, αν σταματήσουμε στο κατώφλι της λύσης, αν δεν πάμε στη ρίζα του προβλήματος. **Η Επανάσταση και ο Σοσιαλισμός ξαναγίνονται σήμερα δραματικά επίκαιρα. Γιατί είναι η μόνη διέξοδος απ' την καταστροφή που μας απειλεί. Γιατί το καπιταλιστικό σύστημα απέτυχε.** Παλεύουμε για έναν Σοσιαλισμό που δεν θα έχει καμία σχέση με τα εκτρώματα του «υπαρκτού σοσιαλισμού», που δυσφήμισαν τις ιδέες της απελευθέρωσης του ανθρώπου απ' την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, που θα επεκτείνει, δεν θα περιορίζει, τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες. Με μια πλήρως

αναδιαρθρωμένη οικονομία, με τα μέσα παραγωγής κοινωνική ιδιοκτησία, με κριτήριο τις ανθρώπινες και κοινωνικές ανάγκες, οργανωμένη ορθολογικά μ' έναν δημοκρατικό σχεδιασμό.

Για να νικήσουμε τα Μνημόνια, τους τραπεζίτες και τις κυβερνήσεις τους, πρέπει να παλέψουμε γι' αυτή την προοπτική. Αλλά και να οργανώσουμε τους καθημερινούς μας αγώνες, συντονισμένα, μαζικά, αποφασιστικά. Χωρίς αυταπάτες για εύκολες λύσεις στις κάλπες. Σπάζοντας με τη λογική της ανάθεσης «σε άλλους». Στριγμένοι στις δικές μας δυνάμεις. Με ρήξεις και συγκρούσεις αντίστοιχες του ανελέητου πολέμου που μας έχουν κηρύξει.

Στην Ευρώπη, η ρεφορμιστική Αριστερά λιποψυχεί, δεν τολμά να μιλήσει καθαρά, να μπει αποφασιστικά στη μάχη, να συγκρουστεί με το σύστημα, το Ευρώ, την Ε.Ε. Φαντάζεται μια ανέφικτη «ήπια» διαχείριση του καπιταλισμού. Και στην Ελλάδα:

– Το ΚΚΕ τραβάει έναν καταστροφικό δρόμο διαίρεσης των αγώνων και σεχαρισμού, ενώ στην πραγματικότητα η πολιτική του είναι φοβική και συντηρητική, παρά τα παχιά «επαναστατικά» λόγια.

– Ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται όλο και πιο δεξιά, ειδικά όσο πλησιάζει στην κυβέρνηση. Μαζεύει ό,τι ξεπέφτει απ' την χρεοκοπημένη «κεντροαριστερά» (ΠΑΣΟΚ κ.α.). Δίνει όρκους πίστης στο κατεστημένο, όπως με το «πάση θυσία στο Ευρώ». Τα μασάει και τα γυρίζει για το τι πραγματικά θα κάνει ως κυβέρνηση. Αποκοιμίζει τους εργαζόμενους και τη νεολαία, δεν τους προετοιμάζει και δεν τους οργανώνει για την τεράστια σύγκρουση που έρχεται (ιδιαίτερα αν επιχειρήσει να υλοποιήσει και το παραμικρό φιλολαϊκό μέτρο). Σπέρνει αυταπάτες για μια «ήπια» διαχείριση της κρίσης, χωρίς ρήξη με την καπιταλιστική οικονομία, τα αφεντικά, το αστικό κράτος και τους μηχανισμούς του – και βέβαια την Ε.Ε. και το Ευρώ. Οπότε έτσι πρακτικά ακυρώνεται κάθε εναλλακτική πολιτική!

Γι' αυτό πάνω απ' όλα χρειαζόμαστε μια νέα επαναστατική δύναμη. Με αγωνιστές που θα είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα στις γειτονιές, τις σχολές, τα σχολεία, τους χώρους δουλειάς. Που θα μιλάνε σταράτα για τη διέξοδο της Επανάστασης και του Σοσιαλισμού. Που θα οργανώσουν τη σύγκρουση μέχρι τέλους με το σημερινό σάπιο σύστημα, τις κυβερνήσεις και τα κράτη που το υπηρετούν. Τα χτίσιμο αυτής της δύναμης στην Ελλάδα και την Ευρώπη είναι ο στόχος μας.

Στηρίξτε – Οργανωθείτε – Παλέψτε μαζί μας

Ο . Κ . Δ . Ε .

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

www.okde.gr - ergatikipali@okde.gr

